

16 Ιουνίου, 1995

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,
ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΚΩΣΤΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες - Αιτητές,

ν.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚ-
ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσίβλητης - Καθ'ης η αίτηση,

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1285)

Εκπαιδευτικοί υπάλληλοι — Προαγωγές — Θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων στη Μέση Γενική Εκπαίδευση — Θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής — Προσωπικές συνεντεύξεις υποψηφίων — Κατανομή θέσεων κατά ειδικότητα — Ο περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικός) Νόμος του 1987 (Ν. 65/1987), άρθρο 35Γ(1) και (2) — Δεν προβλέπει την αιτιολόγηση της κατανομής των θέσεων κατά ειδικότητα — Διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας αρχής να καταλείπει τις θέσεις στις διάφορες ειδικότητες ανάλογα με τις υπηρεσιακές ανάγκες. 5

Αιτιολογία διοικητικής πράξεως — Εκπαιδευτικοί Υπάλληλοι — Προαγωγές — Ρητή νομική πρόνοια για αιτιολόγηση — Καθιστά την αιτιολογία ουσιώδη τύπο της πράξης — Η επανάληψη των παραγόντων που καθορίζονται στο νόμο δεν αποτελεί αιτιολογία — Φάκελλοι και υπηρεσιακές εκθέσεις υποψηφίων — Πότε θεωρούνται ως παραδεκτή πηγή εντοπισμού αιτιολογίας — Η αιτιολογία είναι επιβεβλημένη για την άσκηση δικαστικού ελέγχου. 15

Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές των αιτητών που προσέβαλλαν την απόφαση της Ε.Ε.Υ. να προάξει τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων στη Μέση Γενική Εκπαίδευση. 20

Λόγοι έφεσης:

1. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα ότι η κατανομή

των θέσεων κατά ειδικότητα έγινε ορθά ή αιτιολογημένα, αφού εσφαλμένα έκρινε ότι δεν χωρεί έλεγχος της απόφασης κατανομής των θέσεων κατά ειδικότητα.

- 5 2. Το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η απόφαση της Ε.Ε.Υ. ήταν αιτιολογημένη, ήταν εσφαλμένο.

Το πρώτο ερώτημα που τίθεται είναι αν η απόφαση της Ε.Ε.Υ. μπορεί να θεωρηθεί σαν δεόντως αιτιολογημένη.

Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάνθηκε ότι:

10 Στην παρούσα υπόθεση η Ε.Ε.Υ. κατέγραψε τις εντυπώσεις της από τη συνέντευξη του κάθε υποψηφίου. Στη συνέχεια όμως προχώρησε στη συνολική αριθμητική αποτίμηση τόσο της εκτίμησης της εντύπωσης από τη συνέντευξη, όσο και του περιεχομένου του προσωπικού φακέλλου των υποψηφίων και των εμπιστευτικών τους εκθέσεων χωρίς να δώσει οποιαδήποτε αιτιολογία για τον τρόπο που κατέληξε στο συγκεκριμένο αριθμό. Σύμφωνα με τη σχετική νομολογία, για να καταστούν οι φάκελλοι και οι υπηρεσιακές εκθέσεις παραδεκτή πηγή εντοπισμού αιτιολογίας, η αιτιολογία πρέπει να προκύπτει αναντίλεκτα από το περιεχόμενό τους. Η πρωτογενής μόρφωση γνώμης από το Δικαστήριο σε καμμία περίπτωση δεν αποτελεί δικό του έργο.

15
20

Η Ε.Ε.Υ. είχε να αντιμετωπίσει δύσκολο έργο στην παρούσα υπόθεση λόγω της ύπαρξης πολλών υποψηφίων. Όμως όφειλε να εφαρμόσει πιστά το νόμο και τις αρχές της διοικητικής δικαιοσύνης για τη διατήρηση της έννοιας του κράτους δικαίου και της εμπιστοσύνης του κοινού στα διάφορα διοικητικά όργανα.

25

Η απόφαση της Επιτροπής πάσχει και πρέπει να ακυρωθεί λόγω έλλειψης αιτιολογίας.

Αναφορικά με τον λόγο της έφεσης ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι δεν χωρεί έλεγχος της απόφασης κατανομής των θέσεων κατά ειδικότητα και ότι η κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητα δεν αιτιολογήθηκε, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάνθηκε ότι:

30

Ο νόμος δεν προβλέπει αιτιολόγηση της κατανομής θέσεως κατά ειδικότητα, αλλά αντίθετα η απόφαση επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας αρχής να κατανείμει τις θέσεις στις διάφορες ειδικότητες ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας. Δεν υπήρ-

35

ξε οποιαδήποτε ένδειξη ότι η αρμόδια αρχή κατένειμε τις θέσεις με λανθασμένο τρόπο.

Ενόψει όλων των πιο πάνω η έφεση επιτυγχάνει. Η πρωτόδικη απόφαση και η επίδικη απόφαση της Ε.Ε.Υ. ακυρώνονται με έξοδα εναντίον των εφεσιβλήτων. 5

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Τζιακούρη ν. Δημοκρατίας. Απόφαση ημερ. 11.12.1991.

Δημοκρατία ν. Χατζηγεωργίου, (1994) 3 Α.Α.Δ. 574. 10

Πιπεριδής ν. Δημοκρατίας, (1995) 3 Α.Α.Δ. 21.

Vassiliou ν. The Republic, (1982) 3 C.L.R. 220.

Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων, (1992) 3 Α.Α.Δ. 228.

Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας, Α.Ε. ημερ. 15.3.1990. 15

Δημοκρατία ν. Αναστασιάδου - Vantieghem, (1995) 3 Α.Α.Δ. 119.

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Σαββίδης, Δ.) που δόθηκε στις 21 Δεκεμβρίου, 1990 (Προσφυγές αρ. 618/87 κ. αλ.) με την οποία απορρίφθηκαν οι προσφυγές των εφεσειόντων εναντίον της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών από 1.9.1987 στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων στη Μέση Γενική Εκπαίδευση. 20

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους εφεσειόντες - αιτητές στις προσφυγές 618/87, 623/87, 783/87 και 832/87. 25

Δ. Παυλίδης, για τον εφεσειόντα - αιτητή στη 772/87.

Ρ. Βραχίμη - Πετρίδου (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους - καθ'ών η αίτηση στις προσφυγές 618/87 και 832/87.

Ε. Λοιζίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α' για τους εφεσσίβλητους - καθ'ών η αίτηση στις προσφυγές 623/87, 772/87 και 783/87.

Cur. adv. vult.

- 5 ΠΙΚΗΣ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα εκδώσει ο Φρ. Νικολαΐδης, Δ.
- 10 ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.: Με απόφασή του ημερ. 21.12.1990 το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε αριθμό Προσφυγών (αρ. 618/87, 623/87, 640/87, 691/87, 772/87, 783/87, 832/87, 945/87)(*) με τις οποίες οι αιτητές προσέβαλαν την απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να προάξει από την 1.9.1987 τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων στη Μέση Γενική Εκπαίδευση. Εναντίον της πρωτόδικης απόφασης καταχωρήθηκε η παρούσα έφεση. Σε διάφορες ημερομηνίες η έφεση εναντίον της απόφασης στις Προσφυγές 640/87, 15 691/87 και 945/87 απεσύρθη, ενώ κατά την ακρόαση οι λόγοι της έφεσης περιορίστηκαν σε δύο μόνο. Ο πρώτος λόγος έφεσης συνίσταται στον ισχυρισμό ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένα ότι η κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητα έγινε 20 ορθά ή αιτιολογημένα, αφού εσφαλμένα έκρινε ότι δεν χωρεί έλεγχος της απόφασης κατανομής των θέσεων κατά ειδικότητα. Ο δεύτερος λόγος έφεσης είναι ότι το Δικαστήριο εσφαλμένα δέχτηκε ότι η απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ημερ. 1.9.1987 ήταν αιτιολογημένη.
- 25 Στις 8.5.1987 με επιστολή του ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας διαβίβασε στον Πρόεδρο της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας έγκριση για την πλήρωση 113 θέσεων Βοηθού Διευθυντού Σχολείων Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης κατά ειδικότητες σύμφωνα με το άρθρο 35Γ (1) και (2) του περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικού) Νόμου του 30 1987 (αρ. 65/1987). Στη συνέχεια η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ("η Επιτροπή") αποφάσισε την προκήρυξη των εν λόγω θέσεων, που ας σημειωθεί είναι θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής και αφού καταρτίστηκε ο τελικός κατάλογος, 35 στις 21.7.1987 κάλεσε τους υποψηφίους σε προσωπική συνέντευξη.

(*) Στην Προσφυγή 945/87 το Δικαστήριο εξέδωσε χωριστή απόφαση.

Στο σχετικό πρακτικό της Επιτροπής καταγράφεται η εντύπωση που ο καθένας από τους υποψηφίους άφησε κατά τη διάρκεια της συνέντευξης. Ακολούθως, στο πρακτικό αναφέρονται τα εξής:

“Στη συνέχεια η Επιτροπή αφού μελέτησε τους προσωπικούς και εμπιστευτικούς φακέλλους των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των φακέλλων αυτών, καθώς και την εντύπωση που αποκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις όπως περιγράφεται πιο πάνω, αποφασίζει σύμφωνα με το άρθρο 35B (10) (β) του Νόμου 65/87 να αυξήσει τις μονάδες των υποψηφίων ως αποτέλεσμα της εκτίμησης των στοιχείων αυτών, όπως φαίνεται πιο κάτω:

Γεωργιάδης Γεώργιος	210	+	2,7	=	212,7	
Ευτύχης Μιχαήλ	207.40	+	3,1	=	210,5	
Ανδρονίκου Ηλίας	205	+	3	=	208	
Αθανασίου Παναγιώτης	205	+	3,5	=	208,5	15
Ιωάννου Σταύρος	204.60	+	3,9	=	208,5	
Βαλιαντής Ιωάννης	203.55	+	3	=	206,55	
Λουκαΐδης Σωτήριος	203.40	+	3,8	=	207,2	
Κορέλλης Αντώνιος	202.43	+	4,5	=	207,93	
Βαλανίδης Νικόλαος	202.25	+	4,9	=	207,15	20
Γερμανός Μάριος	202	+	2,9	=	204,9	
Στυλιανίδης Ανδρέας	202	+	4,9	=	206,9	
Θεοδότου Κωνσταντίνος	201.60	+	4,1	=	205,7	
Πολυκάρπου Ιωάννης	201.53	+	3,1	=	204,63	
Κυριακίδης Κώστας	200.66	+	4,6	=	205,26	25
Σοφοκλέους Μιχαήλ	200.60	+	4	=	204,60	
Γρηγορίου Αναστάσιος	199.57	+	3,7	=	203,27	
Ζαχαρίου Πλούταρχος	199.33	+	3,2	=	202,53	
Παπαμιχαήλ Περικλής	199	+	4,3	=	203,3	
Σιεκκερης Κώστας	198.80	+	3,4	=	202,20	30
Λοΐζου Συμεών	198.33	+	3,5	=	201,83	
Στρατής Τρύφων	197.33	+	3	=	200,33	
Μαυρης Ζαχαρίας	197.25	+	4,3	=	201,55“	

Τελικά, με βάση τα πιο πάνω η Επιτροπή προχώρησε και προσέφερε προαγωγή στη θέση Βοηθού Διευθυντή στους υποψηφίους που είχαν συγκεντρώσει τις περισσότερες μονάδες.

Το πρώτο ερώτημα που χρήζει απάντησης είναι αν η απόφαση αυτή της Επιτροπής μπορεί να θεωρηθεί σαν δεόντως αιτιολογημένη.

Το άρθρο 35B (10) (β) του νόμου 65/87 προβλέπει:-

5 “35B.- (10) Μετά το τέλος των προσωπικών συνεντεύξεων η Επιτροπή προβαίνει στην επιλογή των καλύτερων υποψηφίων από τους υποψηφίους οι οποίοι περιέχονται στους τελικούς καταλόγους, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

(α)

10 (β) στις περιπτώσεις υποψηφίων οι οποίοι περιέχονται στον κατάλογο ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (4)(*) τις μονάδες που έχει κάθε υποψήφιος
 15 στον κατάλογο τις οποίες η Επιτροπή μπορεί να αυξήσει μέχρι 5, με αιτιολογημένη απόφασή της η οποία θα στηρίζεται στην εντύπωση που αποκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις και στο περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων.”

Είναι φανερό από τη διατύπωση ότι ο Νόμος επιβάλλει την υποχρέωση της δέουσας αιτιολόγησης της απόφασης της Επιτροπής. Η ρητή απαίτηση για αιτιολόγηση δεν αποσκοπεί μόνο στην πλήρη διαφάνεια που πρέπει να υπάρχει, αλλά καθιστά την
 20 αιτιολογία ουσιώδη τύπο της πράξης. Η παράλειψη αναφοράς της αιτιολογίας στο ίδιο το έγγραφο της πρότασης καθιστά την πρόταση ελλιπή ως προς τον τύπο της (βλ. **Τζιακούρη ν. Δημοκρατίας**, Προσφυγή 346/91, ημερ. 11.12.1991). Όπως τονίστηκε και στην υπόθεση **Δημοκρατία ν. Χατζηγεωργίου**, (1994) 3
 25 Α.Α.Δ. 574 ένας από τους προφανείς λόγους για την ανάγκη αιτιολόγησης της απόφασης είναι και η δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της. Είναι φανερό ότι αν δεν υπάρχει αιτιολόγηση, το Δικαστήριο αδυνατεί να ελέγξει αν η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή. Για να είναι νοητός ο έλεγχος θα πρέπει η πραγματική
 30 βάση πάνω στην οποία στηρίχθηκε η απόφαση να είναι γνωστή. Στην υπόθεση **Πιπερίδης ν. Δημοκρατίας**, Προσφυγή αρ. 651/91 και άλλες, ημερ. 23.3.1995, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αφού υιοθέτησε την προσέγγιση στην υπόθεση **Δημοκρατία ν. Χατζηγεωργίου** (ανωτέρω), διεύρυνε την ανάλυση:

(*) Το εδάφιο (4) αναφέρεται στην πλήρωση θέσης που ανήκει στο διδακτικό προσωπικό των Σχολείων Μέσης και Δημοτικής Εκπαίδευσης.

“Ο Νόμος καθορίζει τους παράγοντες βάσει των οποίων είναι επιτρεπτό να παραχωρηθούν πρόσθετες μονάδες. Αυτή είναι η εντύπωση που απεκόμισε η Ε.Ε.Υ. από τις προσωπικές συνεντεύξεις, και το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλλων και των Φακέλλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων. Η 5
 απόφαση της Ε.Ε.Υ. περιορίζεται στην αναγραφή, που εν προκειμένω απολήγει να είναι αχρείαστη επανάληψη, των παραγόντων που ήδη καθορίζει ο Νόμος. Αυτό δεν είναι αιτιολογία. Παραμένει εντελώς άγνωστος ο συλλογισμός. Δεν γνωρίζουμε ποιές μονάδες δόθηκαν με αναφορά στη συνέ- 10
 ντευξη και ποιές με αναφορά στους Φακέλλους και στις Εκθέσεις και γιατί. Επισημαίνουμε εδώ πως η απόφαση περιέχει διαφοροποιήσεις ακόμα και σε εκατοστά της μονάδας. Η Ε.Ε.Υ. αναφέρει πως έλαβε υπόψη και τους Φακέλλους και τις Εκθέσεις αλλά δεν γνωρίζουμε τί από τις Εκθέσεις και τί 15
 από τους Φακέλλους διαδραμάτισε τον ένα ή τον άλλο ρόλο. Όπως έχουν τα πράγματα ο δικαστικός έλεγχος είναι εντελώς αδύνατος. Όσα αναφέρονται στην απόφαση θα μπορούσαν να ταιριάζουν σε κάθε υπόθεση, όπως άλλωστε καταφαί- 20
 νεται και από το γεγονός ότι συνιστούν την ενιαία βάση για την προσθήκη που ακολούθησε ως προς τον κάθε ένα από τους υποψηφίους.”

Στην ίδια υπόθεση τονίστηκε επίσης ότι για να καταστούν οι φάκελλοι και οι υπηρεσιακές εκθέσεις παραδεκτή πηγή εντοπισμού αιτιολογίας, η αιτιολογία πρέπει να προκύπτει αναντίλε- 25
 κτα από το περιεχόμενό τους. Σε καμιά περίπτωση δεν είναι έργο του Δικαστηρίου η πρωτογενής μόρφωση δικής του γνώμης. Το Δικαστήριο ανατρέχει, όποτε είναι επιτρεπτό, στους φακέλλους στην προσπάθεια αναζήτησης του συλλογισμού της διοίκησης. (Βλ. επίσης *Vassiliou v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 220). 30

Είναι αλήθεια ότι στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή, όπως είχε καθήκον, κατέγραψε τις εντυπώσεις της από τη συνέντευξη του κάθε υποψήφιου. (Βλ. *Κωνσταντίνου v. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων*, (1992) 3 Α.Α.Δ. 228 και *Εκτωρίδης v. Δημοκρατίας*, Α.Ε. 689, ημερ. 15.3.1990). Όμως στη συνέχεια η 35
 Επιτροπή προχώρησε στη συνολική αριθμητική αποτίμηση τόσο της εκτίμησης της εντύπωσης από τη συνέντευξη, όσο και του περιεχόμενου του προσωπικού φακέλλου των υποψηφίων και των εμπιστευτικών τους εκθέσεων χωρίς όμως οποιαδήποτε αιτιολογία ή εξήγηση για τον τρόπο που η Επιτροπή κατέληξε στο 40
 συγκεκριμένο αριθμό. Για να είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγ-

- χος, θα πρέπει το Δικαστήριο να μπορεί να παρακολουθήσει το συλλογισμό που ακολουθήθηκε. Το Δικαστήριο δεν γνωρίζει ποιος από τους τρεις παράγοντες (συνέντευξη, προσωπικός φάκελος και εμπιστευτική έκθεση) και σε ποιο βαθμό ο καθένας από αυτούς επηρέασε την κρίση της Επιτροπής για να καταλήξει στο συγκεκριμένο αριθμό που προστέθηκε στον κάθε υποψήφιο. Χαρακτηριστικά αναφέρουμε ότι και σ' αυτή την περίπτωση, όπως και στην υπόθεση **Πιπερίδη** (ανωτέρω), η απόφαση της Επιτροπής περιέχει και δεκαδικά της μονάδας.
- 5
- 10 Θα πρέπει στο σημείο αυτό να πούμε ότι αντιλαμβανόμαστε το βαρύ και δύσκολο έργο που επωμίζονται τα διάφορα διοικητικά όργανα κατά την ενάσκηση των καθηκόντων και των εξουσιών τους και τις πρακτικές δυσκολίες που πολλές φορές προκύπτουν, ιδιαίτερα όταν υπάρχουν, όπως και στην παρούσα
- 15 υπόθεση πολλοί υποψήφιοι. Όμως η πιστή εφαρμογή του νόμου και των αρχών της διοικητικής δικαιοσύνης διατηρούν την έννοια του κράτους δικαίου και την εμπιστοσύνη του κοινού στα διάφορα διοικητικά όργανα. (Βλ. σχετικά και **Δημοκρατία ν. Ιωάννας Αναστασιάδου - Vantieghem**,(1995) 3 Α.Α.Δ.
- 20 Σαν αποτέλεσμα όλων των πιο πάνω, είναι φανερό ότι η απόφαση της Επιτροπής πάσχει λόγω έλλειψης αιτιολογίας και θα πρέπει να ακυρωθεί. Παρά ταύτα θα προχωρήσουμε να εξετάσουμε και τον δεύτερο λόγο έφεσης, αν δηλαδή το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι δεν χωρεί έλεγχος της απόφασης
- 25 κατανομής των θέσεων κατά ειδικότητα και ότι η κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητα δεν αιτιολογήθηκε.

- Η κατανομή των προαγωγών γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 35 του νόμου κατά ειδικότητα με βάση την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων κάθε ειδικότητας. Το άρθρο 30 35Γ (2) προβλέπει ότι:

“35Γ (1)

- (2) Η κατανομή των θέσεων στις διάφορες ειδικότητες όπως επίσης και ο καθορισμός των ειδικοτήτων θα γίνεται από την αρμόδια αρχή κατά το χρόνο που υποβάλλεται η πρόταση για πλήρωση των θέσεων, ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας.”
- 35

Όπως ορθά έχει επισημανθεί, ο νόμος δεν προβλέπει την αιτιολόγηση της κατανομής των θέσεων κατά ειδικότητα, αλλά

αντίθετα η απόφαση επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια της αρμόδιας αρχής να κατανείμει τις θέσεις στις διάφορες ειδικότητες, ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας. Δεν υπήρξε ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου και δεν υπάρχει ενώπιόν μας οποιαδήποτε ένδειξη ότι η αρμόδια αρχή κατένειμε τις θέσεις με λανθασμένο τρόπο. Ούτε θα μπορούσε να λεχθεί ότι η έλλειψη αιτιολογίας της κατανομής σε ειδικότητες συνιστά καθ' οιονδήποτε τρόπο παρέκκλιση από τις αρχές της διοικητικής δικαιοσύνης και της χρηστής διοίκησης. 5

Εν όψει όλων των πιο πάνω η έφεση επιτυγχάνει και τόσο η πρωτόδικη απόφαση και η διαταγή ως προς τα έξοδα, όσο και η επίδικη απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ακυρώνονται με έξοδα εναντίον των εφεσιβλήτων. 10

Η έφεση επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ των εφεσειόντων. 15